

PORTRÄTT.

Elisabet Persson målar individer, må de så vara människor, fåglar eller hundar, och allra helst porträtt med distinka uttryck. Landskap och liknande lämnar hon till andra konstnärer.

FOTO: THEODOR EKENSTEDT

KALASBYXTÖSEN.

När Elisabet Persson var liten hade man kalasbyxor på sig. Det var strumpbyxor i fina färger som ofrivilligt gled ner.

NYFIKEN PÅ FRAMTIDEN.

Vanligtvis är senaste bilden den man är mest nöjd med, säger hon.

LAGER PÅ LAGER.

När Elisabet sätter sig ner för att måla vet hon inte alltid vad det ska bli. Detta resulterar ibland i ett flertal tavlor som målats ovanpå varandra.

Doft av porträttpotpurri

Hennes stil är föreställande men inte realistisk, kallad post-abstract realism av amerikanska producenter. Självet vet hon inte riktigt vad hon ska kalla sin konst. "Men den gör mig lycklig," säger Elisabet Persson.

Lulekonstnären Elisabet Persson ratar till tavlor i den behändiga utställningssalen på Galleri 1 i Skellefteå. Genom dörren kommer en nyfiken dam.

Utställning

I dag inleds Elisabet Perssons utställning Porträttpotpurri och finurliga figurer på Galleri 1 i Skellefteå. Vernissage hålls i dag mellan 12 och 16, och samma tid i morgon.

– Du får gärna komma in, men vernissaget är imorgon, säger Elisabet.
– Jaha, men ursäkt, svarar damen, som likafullt tar ett varv runt salen. Efter varvet harklar sig damen och säger:
– Jag förstår inte hur du kan få till så varierade ansiktsuttryck!

Elisabet förklarar att det är en av hennes stora inspirationer när det kommer till konst: kroppsspråk.

– Jag tänker mycket på kroppsspråk. Ofta går det språket inte alls ihop med vad man säger. Förut tänkte jag mycket på mitt eget kroppsspråk, men nu har jag landat i att jag är rätt yvig. Jag är den jag är, säger hon.
I ena hörnet av lokalen hänger en

blond pojke med spjuvriga ögonbryn. Titeln Nyfiken på framtiden sitter under tavlan. Vid entrén hänger ett stort alster. Jag tänker så bra; en förnöjd liten tjej i röd klänning.

Tavlornas titlar är viktiga för Elisabet. Hon tycker självklart att betraktaren får se vad den vill i hennes konst, men hon vill gärna förmedla sin egen tolkning också.

Det som däremot inte undgår någon när man kryssar mellan de färgstarka tavlorna är att Elisabet sysslar med positiv konst.

– Jag lider inte fram mina tavlor direkt.

För sju år sedan bestämde sig Elisabet för att hennes konst skulle bli mer

än bara en hobby. Och Elisabets arbete som tandläkare med inriktning på barn tandvård ger henne god flexibilitet.

I höstas växte Elisabets värld avsevärt när en kurator från Seattle i USA tog kontakt med henne. Kuratorn förklarade att de svensksprugna orterna i USA tycker att norra Sverige är extremt exotiskt, och att en konstnär med ett så säregnet uttryck som Elisabet bör få synas där.

I höstas höll Elisabet en utställning i just Seattle och nästa helg inleds en utställning i Chicago.

Men för tillfället är det Skellefteå som gäller.

– Och det känns bra, säger Elisabet.

THEODOR EKENSTEDT